

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 32. De Caaroënsibus vindicta sumitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Cadavera recuperantur.

Iuvenses inveneruntur.

CAPUT
XXXII.
De Caaroënsibus vindicta sumitur.

Emmanuël Capralis auxilia adpperat.

De caseris auxiliis.

Caaroënses superantur.

Societas moderatio.

Parricidae castigantur.

siliens, represso ferociente, tertium iustum divertisset. Mox piè veneratus Castillii exuvias, quod sündon decesserat, talari se ueste exuens, sacrum pignus semiustulatum cā involvit, & ad Piratinense oppidum reportat. Sequenti mane nostræ cohortes in conspectum hostium venere, a quibus cum Niezuvium & reos sibi tradi per internuncios postulassent, si pacem mallent quam bellum, nullum præter tela responsum accepere. Quarè tanto impetu invecti sunt, ut momento fermè temporis, fusis fugatisque hostibus, victoriam cum multorum clade obtinuerint. Ex nostris tres tantum desiderati, triginta citra periculum vulnerati. Niezuvius primus ante pugnam fugiens, rate ex arborum ramis confecta, cum paucis comitibus, Urvicā transmisso, eisque per varia loca profugus latuit, donec post aliquot annos in latronum manus incidens, furoris sui poenæ lueret: etiam in miseria sua diu formidabilis, quod ejus conditio ignoraretur. Imbellis multitudo omnis sine spe restaurandi oppidi victoribus cessit. Niezuvii villas, quas cum concubinis numero pares habebat, flamma absumpit.

POST QUAM justæ iræ utcumque litatum est, Nienguirus in Piratiensem agrum viatores reducens, reperit nova convenisse auxilia: nam Emmanuël Capralis Alpoinus, nobilis Lusitanus, Hispanorum manipulum suis sumptibus publicâ authoritate ex Sancti Joannis urbe octoginta leucis distante conduxerat, & ex Indorum oppidis Divi Francisci familie subjectis Frater Gregorius Osuna, vir apprimè pius, ducentos Neophytes & totidem Joannes Gamatra, vir immortallitate dignus, in Sociorum tutelam miserat. Ex remotioribus verò Neophytorum nostrorum coloniis Arapisanduvius, & alii Casiquii, non contemnendam manum adduxerant. Ad quas res conficiendas non parvum momentum attulerat Didaci Boroæ Assumptionis Rectoris authoritas, qui frustra tentatis Paraquariensem Hispanorum animis, ipse per se recensita auxilia contraxerat, & magnis itineribus, consiliî conferendi ergo (nam vices Provincialis absentis gerebat) Piratinensisibus se adjunctum venerat. Vigesimo Decembribus Emmanuël Capralis, reliquorum Dux, copias omnes ad Caasapaminicenses, ubi Petrus Romerus periclitabatur, celerimè dedit. Nec sine providentia Numinis celeritas fuit: nam altero quam venerat die, Caaroënses particidae numero quingenti, nihil nostrarum copiarum consciæ, in Caasapaminicensem agrum descenderant, & jam insolenter imminabant oppido, cùm nostra cohortes ex improviso eductæ, tanto perduellibus, ad conspectum præfertum Hispanorum equitum, terrori fuere, ut post primum incursum, secundum insultum non tulerint, ad proxima nemora tumultuosè se recipientes: quibus hinc Capralis Alpoinus, hinc Nienguirus magnam cladem intulere. Multis fugâ dilapsi, quinquaginta captivi in potestatem venere, inter quos Caabure & Caarupe, necnon alii insignes particidae. Altero mane militari ordine progressi, Caaroënsi oppido potiti sunt. Ibi statim de suppicio reorum actum. Multitudo censebat in omnes animadvertisse: pars sanior pronunciabat rebellionis capita solummodo esse amputanda. Societatis sententia mitissima erat, nolentis suas injurias sanguine aut nimium justè ulcisci. Sed Capralis Alpoinus ita rem totam moderatus est, ut omnibus aliquid concessisse videretur: nam latâ in particidas omnes capitum sententiâ, duodecim tantum ex omni numero de legit, qui, quid alii mererentur, ultimo suppicio ostenderent. Caabure & Caarupe, conjuratorum primi, laqueo vitam finire. Marangoa, Rochi Gonsalvii interactor, eo quo scelus patrayerat loco, è furca suspensus est. Potirava, conjurationis author, postquam aliquandiu cum Araguira Joannis Castillii interfector fugisset, ab ipsiusmet Ethnicis ambo traditi sunt: de quibus etiam postea sumptum supplicium. Unus Caabure inter blasphemias ineptias, non admisâ Fide Christianâ, expiravit: reliqui primo Sacramento expiati piè mortem admisere. Atque hi ad unum omnes cum reliquis captivis affluere, causas illatæ patribus necis nullas fuisse, quam quod Christianam religionem odissent, & suas antiquitates amarent. Marangoa moriens affirmavit, Rochum Gonsalvium verè post mortem loquutum fuisse, ut potè cuius os, cùm cor loqueretur, contritum convulsu[m] à corpore effec.

effet. Sic non frustra cecidit loquacis cordis vaticinium, afferentis, Caaroënses ob patratum facinus acerbas res inanere, & pollicentis otoribus suis iteratum auxilium. Humanis judiciis Divina subiectam: neque enim casu factum esse arbitror, ut omnibus & solis Sociorum interfectoribus, antea sanis, postquam capti sunt, fœdæ & maleolentes pustulæ in manibus nascentur. Sanè Marangoꝝ manus ita impetrue-
runt, ut sibi ipse horrore esset. Cujus rei juratos testes ex tabulis publicis profere possem. Atque hæc omnia documento esse possunt, quām non lento gradu no-
bilia scelera prosequatur Divina Nemesis. Nemo ex Neophytis repertus est, qui pro cognatis suis perduellibus judicem oraret; aut maller condonati magis, quam puniri.

CASTIGATIS Caaroënsibus, Didacus Boroa sacras Sociorum exuvias, secu-
ritatis & honoris ergo, ad Conceptionis oppidum transportari curavit: qua-
rum oneri, per aliquot dierum iter, milites ex bello reduces, & nobiles Casiqui,
sibi invicem succedentes, succollavere: donec Ibitiraquanorum oppido proximis
fœse obviam effunderet multitudo, & utrinque pompa, ovationi quām funeri pro-
pior, ordinaretur. Præcedebant cum signis victores, post se captivos revinctos
trahentes. Subsequerantur Ibitiraquanorum distincti ordines: primus erat pue-
rorum vario plausu & fremitu acclamantium; his succedebant mulieres jussæ con-
tinere lachrymas ne mestitia signis memoriam tantæ felicitatis fœdarent. Inde
gradiebatur virorum agmen, quos excipiebant gentis primores, & quotquot va-
riam musicam excolebant. Feretrorum latera claudebant nostri Sacerdotes, qui
ex multis oppidis confluxerant. Plebs arcubus triumphalibus vias ornaverat, &
per justa intervalla festos ignes incenderat, aliaque letitiae ostentamenta exhibue-
rat. Inter hanc pompam lacra cadavera in Conceptionis templum inducta hono-
rifico peginati imposita sunt. Postquam pompa tumultus subsedit Didacus
Boroa pro suggestu luculentâ oratione eos laudavit, quibus sepulturæ honos ha-
bebatur. Victores appellavit, & in morte felices, qui inter ipsam virtutem de-
functi sanguine suo gloriam æternitati consecrabant. Eos dixit Deo caros, &
Superis pares, futurosque olim in terris venerabiles, necnon apud supremum
Numen Americanorum patronos. Conversus deinde ad Hispanos milites, nava-
tæ operæ gratias egit, monens Deum quidem & bonam famam viris glorioſis
optimum præmium esse; sed Societati præterea curæ fore, ut beneficium in non
ingratos homines collatum fuisse cognoscerent. Denique in imminensum extulit
Neophytorum Catechumenorumque virtutem, pro religione contra gentiles suos
& necessitudines adeò fortiter pugnantium. Mox rite cōpositis sub arā cada-
veribus, & auxiliaribus copiis dimissis, pompa soluta est. Nec uno in loco
honor Heroëbus habitus est. Nam in Assumptionis urbe cives & uterque Ma-
gistratus, mixtis mœroris & lœtitiae signis, splendidè parentarunt, Rochi Gonſal-
vii germano fratre Canonico, Ambrosi & Augustini hymnum in gratiarum acti-
onem festivè admodum insonante. Idem præstiterè nostri & Franciscanæ fami-
liae alumni, summopere aeventes, ut sibi reliquiarum aliquid mitteretur, quās ubique
summi viri venerati sunt. Ante eas Paraquariensis Episcopus in genua prævolutus
sanctè asseruit, se quidem cā authoritate caret, quā opus est ad Heroës Divorum
albo inscribendos, sed neminem sibi obſtitutorum, quin privatim eos coleret. Mu-
tius Vitellescus Genitalis cor Rochi sagittâ transfixum, ex ipsa Paraquaria dono
missum, in cubiculum suum inter sacram supelleſtīlem, non sine commendatione,
intulit. Academia Cordubensis Gymnasticis encomiis: Nierembergius panegyri
Hispanicā Latināque: Ioninus carmine; Ferruñus Provincialis synopsi Regi Ca-
tholico inscriptā; Alegambe inter illustres mortes eleganti elogio; denique Didacus
Boroa, ejusdem Provinciæ Præpositus, longa & accurata jutti voluminis historiā
nostros Heroës celebrarunt. Mearum verò partium hic est breviter, quo quisque
loco natus sit, & quibus moribus vixerit, posteritati commendare.

CAPUT
XXXIII.
Exuvias so-
ciorum So-
ciorum in
tutum re-
cipiuntur.
& honoran-
tur.

Honor fa-
nebris.

Panegyri.

Hispani lau-
dati;

Neophyti,
Catechume-
nique,

Socii ubique
honorati.